

kongerigske og den flessvigiske Lovgivning ikke saa betydelige, at de kunne kræve særegne Undtagelses- eller Overgangsbestemmelser.

Slutteligen skal det ikke lades ubemærket, at det har været under Overveielse, om der ikke var Anledning til at bestemme, at en med Landboforholdene i de paagældende Distrikter nye bekendt Mand skulde som Landvæsenkommissær indtil Videre deeltage i Behandlingen af alle Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionssager fra meerbemeldte Distrikter. Det vil nu ganske vist være meget ønskeligt, at en saadan Regel følges, men da dette tilstrækkeligheden kan opnaaes deels igjennem den Regjeringen forbeholdte Approbation af Valgene af Landvæsenkommissærer, deels igjennem Instruktioner til vedkommende Amtmænd angaaende Sammensætningen af Kommissionerne, saa er det ikke fornødent at træffe nogen Lovforskrift i saa Henseende.

Bed § 13.

Om Skattelovgivningen vil der ikke godt kunne træffes nogen endelig og ialtfald ikke nogen udtømmende Bestemmelse forinden Tilendebringelsen af den paabegyndte Matrikulering. Naar denne er afsluttet, hvilket ventes opnaaet i Løbet af næste Aar, vil det derimod være Dieblirket til at undersøge i hvilket Omfang der maatte være Anledning til Modifikationer i den kongerigske Skattelovgivning ved dens Indførelse i de paagældende Distrikter.

I Forbindelse hermed undlader man ikke at bemærke, at der paa Hovedlandeveien Syd for Kolding findes tvende Chausseeboomme, der for Tiden give en Indtægt af tilsammen omtrent 2,500 Rd. aarlig, hvilken Indtægt dog, naar Jernbanen fra Kolding Syd efter aabnes, kan forventes at ville synke til omtrent 1,600 Rd. aarligt. Naar nu de øvrige Afgiftsvæsenet vedrørende Punkter, som oven antydet, maa udsættes til et senere Tidspunkt, synes det ogsaa rettest at udsætte Afgjørelsen af Spørgsmaalet om disse Boommes Nedlæggelse, saa meget mere som der ogsaa i Weilovgivningen

kunde indtræde Forandringer, der vilde blive af Betydning for denne Sag.

Blandt de Punkter, der ikke findes berørte i ovenstaaende Bemærkninger, vil der neppe ved noget andet kunne blive Spørgsmaal om Afvigelser fra Kongerigets almindelige Lovgivning end ved Kirke- og Skolevæsenet.

Med Hensyn til samme er Man gaaet ud fra, at den i nærværende Lovudkast § 1 indeholdte Bestemmelse uden videre ogsaa maa finde Anvendelse paa de nævnte Anliggender, hvilke iøvrigt for Uros Vedkommende allerede tidligere have været henlagte under Kongerigets Overbestyrelse. Imidlertid har Man ikke overseet, at der ved denne Bestemmelser Gjennemførelse kan blive Spørgsmaal om enkelte Forbehold eller Modifikationer, grundede paa de i de paagældende Distrikter hidtil stedfindende særlige Forhold. Men ligesom Man, efter hvad der for Tiden foreligger, ikke skønner rettere, end at det Fornødne i denne Henseende i det Væsentlige vil lade sig iværksætte ad administrativt Veie, saaledes har Man i ethvert Tilfælde endnu ikke erholdt saa udtømmende Oplysninger om samtlige disse Forhold, at Man kunde fremkomme med Forslag til Lovbestemmelser i den omhandlede Henseende. Man maa derfor her indstrænke sig til at forbeholde sig senere, saafremt Saadant maatte vise sig nødvendigt, at fremkomme med et særligt Lovforslag derom forinden det til nærværende Lovforslags Ikrafttræden forestkrevne Tidspunkt.

Bed § 14.

Bed denne Paragraf, som er overensstemmende med § 4 i det i den forrige Rigsdagssamling forelagte Lovudkast om de paagældende Distrikters Indlemmelse i Kongeriget, søges der Udgang til betimeligen at træffe de forberedende Foranstaltninger, som den kongerigske Lovgivnings Indførelse maatte tilsiige, og som allerede maa være iværksatte, forinden denne træder i Kraft.